

Bilag.

SOCIALMINISTERIET

København, den 23. maj 1962.

Spørgsmål:

Der udbedes oplysninger fra undervisningsministeriet om dettes syn på samarbejdet mellem specialundervisningen i folkeskolen og eksternatskolerne. Herunder om der i øjeblikket finder undervisning af særlig svagtbegavede børn sted i særlige klasser i folkeskolen, som efter denne lovs vedtagelse vil blive overført til eksternatskoler (efter byggeriets gennemførelse).

Svar:

Under 21. maj 1962 har socialministeriet udbedt sig en udtalelse fra undervisningsministeriet om det rejste spørgsmål, idet man har vedlagt følgende af undervisningsinspektøren for statens åndssvageforsorg afgivne erklæring af 19. maj 1962 om samarbejdets praktisering:

„Samarbejdet mellem specialundervisning i folkeskolen og eksternatskolerne sker efter samme regler og gennem de samme kanaler som for folkeskolens øvrige klasser. Dette samarbejde er fastlagt i undervisningsministeriets cirkulære af 4. august 1961 § 7. Det kan oplyses, at forslaget til cirkulæret blev udarbejdet af et udvalg, hvor blandt andre den nuværende undervisningsminister (formand), særforsorgsdirektøren, undervisningsministeriets faginspektør for specialundervisning og åndssvageforsorgens undervisningsinspektør var medlemmer.

Den nævnte § 7 lyder:

„Børn, hvis åndelige udvikling og adfærd er sådan, at de efter en skolepsykologisk undersøgelse må formodes at have ret til åndssvageforsorg, må ikke overføres til hjælpeskoleundervisning, men skal, for så vidt kommunen ikke foranstalter undervisning

for åndssvage eller særlig svagtbegavede, efter forhandling med hjemmet tilmeldes til undervisning/oplæring gennem åndssvageforsorgens institutioner. I almindelighed vil en erklæring fra konsulenten for særundervisning (skolepsykologen) til ledelsen af det pågældende forsorgscenter være fyldestgørende som grundlag for optagelse på en åndssvageskole, jfr. socialministeriets bekendtgørelse af 8. december 1959 om indberetningspligt.

Stk. 2. Hvor der foreligger tvivl om, hvorvidt et svagtbegavet barn med tilstrækkeligt udbytte vil kunne følge folkeskolens specialundervisning, forhandler konsulenten for særundervisningen (skolepsykologen) med den ledende pædagog i vedkommende forsorgscenter om barnets videre undervisning og placering.

Såfremt det skønnes påkrævet, kan barnet eventuelt for en kortere periode optages til observation på en af åndssvageforsorgens skoler, således at spørgsmålet om barnets udskrivning af folkeskolen først afgøres efter observationsperiodens udløb.

Et kortere ophold på en af forsorgens skoler vil endvidere kunne komme på tale, hvor et miljøskifte anses for ønskeligt, eller hvor barnet i en periode ikke får tilfredsstillende udbytte af folkeskolens specialundervisning.

Stk. 3. Når endelig beslutning om barnets overgang til forsorgens skoler er truffet, udskrives barnet af folkeskolen. Konsulenten (skolepsykologen) vil efter nærmere aftale med forsorgen kunne give hjemmet meddelelse om barnets flytning.

Stk. 4. Hvis barnet udvikler sig således, at det ikke længere skønnes at have behov for hjælp fra åndssvageforsorgen og i øvrigt skønnes at kunne følge folkeskolens under-